

stelling van het eenvoudige instrumentarium kennen en weten hoe het moet gehanteerd worden. De daarenboven noodige anatomische kennis heeft wel iedere arts. De noodige assistentie, die bestaat in het openhouden van den mond en het vasthouden van het kind, kunnen leeken verleenen. De operateur brengt den wijsvinger van de linker hand tegen den achterwand van den pharynx en gaat daar naar beneden, komt dus zeker in den slokdarm; hij betast met de buigzijde van den vinger de voorvlakte van den slokdarmwand tot aan de bovengrens, glipt daar overheen en heeft dan zeker den top van den vinger op het strottenhoofd. Met de rechter hand voert hij dan de canule langs de voorvlakte van den linker wijsvinger in de opening, die door dezen bedekt wordt. Mocht de handgreep al eens mislukken, dan is nog niets verloren, daar de canule door het draadje, waaraan zij hangt, steeds weer kan opgevischt worden. Is de intubatie gelukt, dan is het kind voorloopig gered en het blijft buiten gevaar, zoolang wij er bij blijven. Immers mocht de canule worden uitgehoeft, dan brengen wij opnieuw een in, maar dan de volgende grootte.

Wij kunnen nu op ons gemak beslissen, hoe verder te handelen: of zelf het kind vervoeren naar een ziekenhuis, of een chirurg ontbieden, of zelf opereeren. Door de intubatie is de operatie zóó eenvoudig geworden, dat de meeste collegae het laatste zullen verkiezen. Immers de noodige voorbereidingen kunnen getroffen worden; een eventueele bloeding, anders zoo hinderlijk, levert, nu er geen haast bij de zaak is, geen bezwaren meer op, en de vraag, of men tenslotte tot in het lumen van de luchtpijp is doorgedrongen, bestaat niet meer. Men snijdt in tot op de canule, maakt de opening zoo groot of zoo klein als men wil, stelt iedere bloeding, fixeert de wondranden van de luchtpijp en verwisselt dan de intubatie-canule voor de gewone luchtpijp-canule.

Voor al in de buitenpraktijk zal ieder van ons, die de techniek der intubatie machtig is en het instrumentarium ter zijner beschikking heeft, wel eens in de gelegenheid komen, rechtstreeks levenreddend in te grijpen, reden waarom ik het wenschelijk vind, dat ieder aanstaande arts met de noodige handgrepen wordt vertrouwd gemaakt. Mocht het ook voor velen niet zoo eenvoudig zijn, als ik meen dat het is, te leeren is het toch zeker.

Breda, December 1915.

A. BIJNEN.

NEDERLANDSCHE VEREENIGING VAN SCHOOLARTSEN.

In het verslag van de laatste algemeene vergadering in n°. 24, II, 1915 is verzuimd mede te deelen, dat de conclusies van dr. UNNA STEYN PARVÉ over het handwerkonderwijs voor meisjes met algemeene stemmen zijn aangenomen. Uit de bespreking in de vergadering der Amsterdamsche schoolcommissie aan dit onderwerp gewijd is gebleken, dat deze vermelding niet overbodig is.

Laren (N.-H.), 24 December 1915.

J. W. HAMELBERG, *secretaris*.

RUSTHUIS VOOR JONGE MANNEN.

Mag ik misschien langs dezen weg de aandacht van de collegae vestigen op een rusthuis voor jongelui van 16 tot 30 jaar, dat 1 Januari e. k. geopend wordt. Het is „Lands-zegen” te Doorn, prachtig gelegen in de bosschen tusschen Driebergen en Doorn. De pensionsprijs bedraagt f 1.75 per dag.

De bedoeling is jongelui op te nemen, die herstellend zijn of overwerkt, in één woord, die rust behoeven. Directeur is jhr. A. G. ALEWIJN. Waar de gelegenheid om jonge mannen naar buiten te zenden zoo uiterst beperkt is, meende ik goed te doen, op dit rusthuis, dat mij van zeer nabij bekend is, de aandacht te vestigen.

Amsterdam, 28 December 1915.

J. GEWIN.